

Előfizetési árak:

estén vagy házhoz küldve:

Egész évre. 20.— kor.

Félévre . 10.— kor.

Negyedévre 5.— kor.

Egy hónapra 1.70 kor.

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területenként 8 fillér.

Nyiltér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.
Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő:

Koncz Ákos.

Felolós szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

A községi jegyzők képesítése.

Debreczen, május 30.

A képviselőház asztalán fekszik a községi jegyzők képesítéséről szóló törvényjavaslat, melynek alkotására Széll Kálmán belügyminisztert azon indító ok vezette, hogy a községi szervezet mai állapotában hivatásának meg nem felel. A miniszterelnök a szervezet megfelelő javítását az által véli eszközölhetni, hogy a községi jegyzők eddigi kvalifikációját magasabb niveaura emeli.

A községi jegyzői vizsga eddig ugyanis a képzettségnek csekély fokát nyújtotta, mondhatjuk, hogy tulajdonképpen a gyakorlat volt az, nem a vizsga, mely a jegyzőt fontos s a közigazgatás csaknem minden ágára kiható hivatására képesítette. Minthogy a képzettség hiányát igen sokszor a gyakorlat pótolni képes nem volt, a közigazgatási adminisztráció ezen legfontosabb részének ellátása avatatlan kezekbe került, ennek természetes következménye lett aztán, hogy közigazgatásunk ezen alapjában létező hibát megsínlette.

Régóta érzik hiányát vezető férfaink egy képzett s hivatását teljesen betölteni képes jegyzői karnak s Széll Kálmán miniszterelnök

valódi szükségét pótló törvényjavaslatot alkotott, mely egy újabb lépést képez az állami közigazgatás rendszere felé. Véleményünk szerint a jegyzői kvalifikációnak a jogi képzettség magaslatán kellene állania, mert azon szélesebb látkört, melyre a javaslat törekszik, ezen kvalifikáció adná meg. Örvedetes körülménynek tekintjük azért, hogy a miniszter a jegyzői vizsga alapfeltételül a középiskola osztályainak elvégzését tüzte ki, mert a jegyző hivatásánál fogva oly különféle teendők elintézésére van utalva, melyek teljesen befejezett középiskolai műveltség nélkül nem végezhetők; sőt tovább megyünk, s azon véleményünknek adunk kifejezést, hogy ily műveltség mellett is csupán akkor lesz a jegyzői kvalifikáció magasabb fokra emelése közigazgatási életünkre jótékony hatású, ha a vizsga tananyagát a jogi szakképzettséghez megkivánt gyakorlati tantárgyakkal kibővítjük, amivel nem azt akarjuk mondani, hogy a községi jegyzői képesítéshez ügyvédi kvalifikációt kívánunk, hanem azt, hogy a közigazgatásnál szükséges jogi ismeretek a jegyzői vizsgánál az eddiginél szélesebb terjedelemben érvényesüljenek. A községi jegyző

ugyanis a népnek legelső jogi tanácsadója s ha alapos jogi szakismerettel bír, az általa felvett okiratok s az általa adott jogi tanácsok valóban hasznára fognak lenni a vezetésére bizott népnek és jogéletünkben a pereknek nagyrésze el fog tűnni a bíróságok asztaláról, hová — közkeletüvé vált mondás szerint — igen sok per azért kerül, mert a községi jegyzők az előttük kötött jogügyletekről hibásan fogalmazott és szakértelem nélkül készített okiratot vesznek fel.

Nem kívánjuk mi távolról sem, hogy a jegyző egyetemi színvonalon álló képesítést nyerjen, de óhajtánók, hogy a jegyzők megszűnjenek hivatásos zugirások lenni, ügyvédi teendőket végezzenek ügyvédi szakismeret nélkül. Épen ezért és mert meg vagyunk győződve arról, hogy az ügyvédi szakképzettségnek megfelelő jogi ismereteket a jegyzői szakvizsga nyújtani nem fog, akárminő magas színvonalra emeltessék is az; óhajtandó volna, ha a jegyző teendői közül a gyakorlati jogi ügykötés kivételnek s a telekkönyvi okiratok szerkesztésétől és főlvetelétől eltiltatnának és hatáskörük kizárólag a tisztán közigazgatási természetű teendőkre szoríttatnék.

TÁRCZA

Végelszámolás.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —

Írta: Jablonczay Kálmán.

Kató Bélának az a rögeszméje volt, hogy ha már ifjúságának verőfényében nem ösmerte meg az igaz, üdvözítő szerelmet, hát ismerje meg a négy X. nyomása alatt.

Az edzett, fásult szív nehezen tudott felmelegedni ettől az erőltetett gondolattól, — még akkor is érzéketlenül aludt az — aczél buroka alatt, mikor az összpontosított esábok mind ott repkedtek a szívének kamarácskáiban.

Egyszer aztán mégis azon vette magát észre Kató Béla, hogy belebolondult fülég, — nem — kopaszodó haja hegyéig, — egy — a nagyon is középosztályhoz tartozó — barnafürtű kis leányba.

A rajongó férfi érzelmek imádatával csüngött szerelmének édes alakján. — Megesodálta a ragyogó őz szemeket, leborult az előtte páratlan jellem előtt és igézettel leste a szavakat a piros eper-ajkáról.

Egy szóval jobban szerette ezt a leányt a karakterénél és jobban imádtá az Istennél.

A barnafürtű leányka szintén odaadta lelkének felét, ezért a tanusított szerelemért.

A lángoló érzelmek ezen faja tolmácsolásával szemben nem maradhatott hidegen még egy olyan raffinált szív sem, mely az ugynevezett tizenhárompróbások osztályához tartozik.

A barnafürtű leányka a Kató Béla kelébe borult és szerették egymást rajongva, önzetlenül hosszú négy éven át.

A negyedik évek utolsó negyedében, a mikor a zuzmara belepi a leveletlen gallyakat, a mikor a vándor vadludak a magas ég levegőjében délfelé usznak egy még mindig virányos uj haza felé — a barnafürtű leányka hamvas elégedett arcára — az unalomnak egy árnyalata költözött.

Ott fészkelte az még akkor is, midőn az egyedüllet édes percei alatt égető esókokat váltottak.

Ezen pillanatokban forrásnak indult ugyan a vér, — de a fényes szem k feketéjében már ott volt egy harmadik személynek a körvonala.

Ha Kató Béla a legkevésbé is lélekbuvár lett volna, megláthatta volna azt a fenyegető alakot, mely az ő jól megalkotott boldogságát igyekezett feldulni.

De hát örülten szerette azt a barnafürtű leánykát és ezen érzelmek vakságában csak addig látott, meddig rajongó szerelme engedte.

Egyszer aztán történt valami, a mely a végnélkülinek látszó összhangját felbonította.

Olyan eset adta elő magát, melynek hatása alatt az önbizott szerelmes ember megrendült és lelkét a kételyek marcangoló fogainak dobta oda.

Ott ültek egymás mellett egy kerti padon, a zöldelő lugasok árnyában. Kéz a kézben, az epedő szemek egymás fényében építgették a jövő barátságos palotáját, hol

majdan a legboldogabb ember-pár fogja végig vigan a boldogság aranyos napjait.

Amint esendességben susogják a legédesebb variációját az igaz szerelemnek, egy főhadnagy közelg feléjük és lassu — pardon — szócska kiejtése után egész bizalommal leül a barna fürtű leányka mellé.

Kató Béla felveti hirtelen tekintetét a hivatlan vendégre. De ez a vizsgáló pillantás csak a barnafürtű leányka arcáig tudott menni.

Lángba volt az borulva egy megnevezhetlen benső felindulástól, a fényes szemeket ködfátyol takarta be, az ajkak remegtek, a szív verése megállott.

Ezt a harezot vizsgálta most Kató Béla. Ennek az uj arcznak vonásaiból hangosan olvasta ki, az ő nemesen érző szívének esufos elárulását.

Kató Béla, a délceleg izmos férfi, ki Góliátokkal állott volna ki élet halálharczra, annak a barnafürtű leánykának áruló zavarától összetört, mint az udvarra dobott üveg cserép, melyet a pajkos gyermek cipősarokkal tapos szét.

Büszke, nyilt homloka, mint a megfagyott virágkehely hajlott alá, — remegő kezeivel szive táján ragadta meg a ruhát, hogy azt a husdarabot, mely ugy tudott fájni e pillanatban, — megragadja, kitépje onnan és darabokra szétszakgassa.

Ez a lefolyt néhány percz elég volt arra nézve, hogy Kató Béla tisztában legyen elyzetével. Csalhatatlanul beiga zolva látta, hogy az ő imádott tárgya és az ösmeretlen főhadnagy már ösmerik egymást. — Az is nyilvánvaló volt Kató Béla kipróbált észjárása előtt, hogy a leányuk zavaros elpiru-

Nem az ügyvédek érdekében beszélünk, midőn ezen álláspontra helyezkedünk, hanem véleményünk nyilvánítására azon tapasztalat indít, hogy a magán ügykötés miatt, a mely természetesen tekintélyes jövedelmet biztosít, a jegyzők sokszor elhanyagolják hivatali teendőiket s községi közigazgatásunk rendetlen állapota nagyrészt ezen körülménynek tulajdonítható.

Azon irányzat, mely a községi autonomia jogkörét a községi közigazgatásban minél szélesebbre kiterjeszteni törekszik, a községi jegyző teendőit meg fogja szaporítani s épen ezért e teendők elvégzése a jegyzőnek minden idejét igénybe fogja venni, még akkor is, ha a magán ügykötéssel teljesen szakít.

A községi jegyzői kvalifikáció emelését tehát feltétlenül szükségesnek tartjuk, bár azt hisszük, hogy egymagában ezen körülmény a községet nem fogja képesíteni arra, hogy az az állami közigazgatás modern igényeinek megértésére és cél tudatos végrehajtására minden tekintetben alkalmas közegül legyen felhasználható, mely az állami közigazgatás életbe léptetésének egyik alapfeltételét képezi, mert a teljes siker csupán a népnevelés intenzívebb fejlesztésével, az általános műveltségnek a községeket alkotó néptömegekkel való hatványozott közlése útján érhető el.

A községi közigazgatás súlypontja ez idő szerint nem magukban a községekben, hanem a kívül-

ről importált községi jegyzőkben fekszik; a közigazgatás államosítása azonban nem csupán a községi jegyzői kvalifikáció elérése, hanem magának a községi életnek belső intézményekkel való fejlesztését tüzte ki célul s ezért arra kell törekednünk, hogy a községi jegyzők képzése közigazgatásunk reformjának csak egy láncszemét képezze, ne ez legyen a központ, a mely körül a községek rendezésének többi alkatrészei elhelyezkednek.

A pénzüvilág bizalma Magyarország iránt. Majdnem egyidőben azzal a hírrel, hogy a magyar 4%-os koronajáradékot lényegesen tuljegyvezték, jön Bécsből a hír a derutos börzéről. Az osztrák járadék napról napra perezentekkel esik, a külföld egy idő óta folyton eladja ezt a papirozt és a bankok minden erőfeszítésük dacára sem képesek többé az árfolyamokat tartani. Egyideig azt lehetett hinni, hogy ezt az árfolyamesést az általános pénzüvilág viszonyainak kell tulajdonítani, de jött az aláírás fényes sikere, melyet a magyar járadék ért el s egy csapással világos lett, hogy innen is, túl is a politikai helyzet befolyásolja a pénzüvilág tüneteit. A külföld bizalma az osztrák viszonyok stabilitásába nagy csorbát szenvedett és a tőkepénzesek nézete az osztrák politikai állapotok felől az osztrák járadékok eladásában nyilvánult. Az osztrák járadék derouteja szoros összefüggésben van azzal a politikával, mely egyebek közt Bécsset kiszolgáltatta a klerikálisoknak, antiszemitáknak és magyarfalóknak. A magyar járadék tuljegyzésének, minthogy ugyanakkor történt, fokozott jelentősége van és arra a szilárd bizalomra kell azt visszavezetni, melylyel a külföld Széll Kálmán miniszterelnököt, az ő és kabinetje cél tudatos és erélyes politikáját és gazdasági programját kitünteti. Széll Kálmánnak sikerült az osztrák nemzetiségi viszályt a két állam gazdasági viszonyától

elszigetelni és törvényhűségével a dualizmust megmenteni. A Széll kabinet politikája úgy a bel-, mint a külföldön tetszéssel találkozott s ezt a véleményt mi sem erősíti meg inkább, mint az a tolongás, mely a magyar aláírás helyeken uralkodott. Hogy az a helyes út, melyet Magyarország választott, a világ érzékeny pénzpiacain jut legérthetőbb kifejezésre.

Valami a monografiáról.

Debreczen, május 30.

A Magyarország vármegyei és városai cz. vállalat nálunk is járt azon célból, hogy helyi erők megírván Debreczen sz. kir. város monografiáját, — ezt kiadhassa. Alakult is egy szerkesztő bizottság, mely nemes idealizmussal hozzá is fogott az egyes kijelölt részek megírásához, de tudunkkal nem készült el a monográfia, mivel Vende Aladár segéd szerkesztő nagyszabású cenzurát helyezett kilátásba. Hogy pedig a cenzura épen a vállalat munkájára fér rá, kitűnik Szabolcs vármegye most megjelent monografiájából, melyről a Budapesti Hirlapban a következőket olvassuk:

Szabolcs vármegye.

A „Magyarország vármegyei és városai“ című vállalatban annak ötödik kötete gyanánt megjelent Szabolcs vármegye monografiája. Ezt a kötetet már Borovszky Samu dr., akadémikus, szerkesztette, az előbbi köteteknél csak szerkesztőtársa volt Sziklay János doktornak. A kötettel a szerkesztő egy autográfot is küldött szét, a melyben konstatálja, hogy „Szabolcs vármegye monografiája tartalmasság és alaposág tekintetében ismét nagy haladásról tesz tanúságot.“ Sajnos, hogy a szerkesztő e jó véleményét a kötet figyelmes átnézése nem igazolta. Ugy tartjuk, hogy a szóban forgó kötet közvetlen elődje: Nyitra vármegye monografiája mind a tartalmasság, mind pe-

lása egy oly esetre vezethető vissza, mely már teljes súlyosságával az ő bizalmának számlájára esik.

Mind a hárman úgy ültek ott, mint három mozdulatlan márvány darab. — Mindegyik a saját lelki harcával viaskodva, nem találtak egy olyan árva szócskát, mely az agyonra nyomott kínos hangulatot felébrésztette volna.

Végre a főhadnagy, ki szinte érezni látszott annak a két másiknak majdnem kitoró fájdalomait, felállott és nesz nélkül eltávozott.

Még sokáig ült ott a hajdani szerelmes pár. Az elmúlt perczek óta olyan változáson mentek keresztül a szívek, hogy a becsületes a sárba hullt, a másik a kintpadra feszítettett.

Az összegörnyedt Kató Béla végre lassan kiegyenesedik, szikrázó szemeivel felkeresi a leánynak lesütött szempilláit, keresztül lát a vékony selyembőrön, belenéz a lélek tükrébe és újra látja, olvassa halálítéletét.

Odafordul ahhoz a leányhoz, ki több volt neki az Istennél és lassu hangon kezdi:

— Ki volt ez a főhadnagy?

— Nem ösmerem, — felelte remegve a leány.

— Hazudsz!! — kiáltá Béla, — te ösmered őt.

— Nem ösmerem — esküdzött a leány.

— Miért pirultál tehát el a látására?

— Nem tudom, — dadogá a leány.

— Jól van — mondá mogorván Kató Béla, — hiszek neked, nem tételezek fel rólad annyi aljasságot, hogy engemet, ki neked adta összes földi boldogságát, ilyen léha emberekért félredobj. Jer, menjünk haza és kívánjunk egymásnak jó éjszakát.

A leány szótlánul, mintha csak sugge-

rálva lett volna a lefolyt eseményektől, elfogadta a Béla karját és lépdegéltek a kapuig anélkül, hogy egy szót is váltottak volna.

A bucsu is hangtalan volt, époly hideg, mintha a lángoló szívek örökre megfagytak volna.

*

Kató Bélát felkorbácsolt vére nem hagyta egy pillanatig sem nyugodni.

Már rózsaszinben megépített jövőjének összeomlása is annyira megzavarta agyszerkezetét, hogy némely pillanatban azt hitte, hogy meg kell örülnie. — Megcsalattatása és csufos mellőzése pedig, mintha csak a sátán üsztökölte volna, kergette a világosság felé, hogy megtudjon mindent, ösmerjen minden szemernyit az ő végítéletének lapjaiból.

Elfutott keresni a főhadnagyot. Egy kávéház kerek asztalánál megtalálta.

Bemutatva magát, félrehívta egy sötét zugba.

Ott senki sem alkalmatlankodott, onnan még egy revolverdörrenés sem hallának az utcára.

Mig Kató Béla az izgatottságtól alig lelt szavakat a kérdésekhez, addig a főhadnagy, kinek sejtelve sem volt ennek a vehemens támadásnak bekövetkező eredményéről, — csupa fül volt.

— Főhadnagy ur! — kezdé Kató Béla alig palástolható remegő hangon — ösmeri ön X. kisasszonyt?

— Ösmerem — mondá nyugodt hangon.

— Közelebről vagy távolabbról? — folytatá Béla energikusabb hangon.

A főhadnagy, ki csak most kapott észhez, hogy itt talán egy vetélytársal áll szemben, kihívó hangon vágta vissza:

— Mi köze hozzá??

— Van hozzá közöm — ordítá Béla

dörgő hangon, — mert tudja meg az ur, az a hölgy az én menyasszonyom!

— Pardon! — motyogá most a főhadnagy ur, alábbhagyva az előbbi hang akkordjából, — ezt nem tudtam és így engedjen meg, de nem felelek többé egy kérdésére sem.

— De felelni fog! — folytatá Béla ijesztő mogorva hangon. — Ezt a dolgot itt tisztázni kell, mert különben egyikünk innen nem megy ki élve.

A főhadnagy ur meghökkenni látszott ettől a tréfanélküli határozott kifejezéstől és kevés idei gondolkodás után mondá:

— Elvégre is hát kérdezzen, felelni fogok. Miután azt mondja ön, hogy vőlegénye annak a hölgynek, tehát joga is van mindahhoz, mely az ő világát bevilágítja.

— Mondja meg tehát főhadnagy ur, becsületszavára, volt-e viszonya azzal a hölgygyel?

A főhadnagy elmosolyodott és restelkedve mondá:

— Az ilyen kérdésre lovagias ember nem szokott felelni; ha csak annyit nem, hogy megengedem, hogy ezt megkérdezhesse attól a hölgytől is.

Ezen szavak után üdvözölte a főhadnagy a már mindent tisztán látó Bélát és higgadtan, mintha csak a legérdekesebb hírt közölte volna a legjobb barátal, visszament a kerek asztalhoz.

Kató Béla tehát tisztában volt azzal, hogy az ő fellegrára leromboltatt.

A kétségbeesésnek minden fája között, a legborzasztóbb nyomokat hagyja maga után a szerelmi csalódás, ennek a nyomása alatt válik az ember gyilkos fenevaddá, ennek a tördőfészei ölik meg a lelket, a legkínosabb halállal. Kató Béla érezte ezt valódi alakjában és tulvilági látnoki szemmel látta a feneketlen örvényt, melybe mindket-

dig az illusztrálás gazdagsága dolgában különb a most megjelent kötetnél. Szó sincs róla, vannak a kötetben is igen derék és alapos dolgok; de sok benne a hevenyészett, fölületes politikai cikkely.

A kötet harmincznégy cikkelyben írja le Szabolcsvármegyét, ezekhez bevezetőt igen meleg, elégikus hangon Kállay András a megye volt főispánja írt. A cikkelyek egymásutánjában nem tudunk semmi logikus rendszert fölfedezni, mintha a szerkesztő a beérkezés sorrendjében nyomatta volna le az egyes fejezeteket. A földrajzi és geológiai részek után a megye községei, népessége, népe, társadalmi következik, ezek után a klíma, a fauna és a flóra, a mezőgazdaság, vízszabályozás, közlekedés, ipar, kereskedés és hitelügy, utánuk a kulturális intézmények és a kötet végén van az őstörténet, a megye története, a megye történeti családjai. Szándékosan sem lehetne rendszertelenebbül összehányani valamely terület és intézmény ismertetését.

A legkülönb dolgok a megye főorvosáé: Józsa András doktoré, a ki a földrajzi, geológiai és az őstörténeti részeket írta meg. A szerkesztőség állítása szerint minden cikkelyt szakemberrel revideáltatott; de a revideálók aligha végezték lelkiismeretesen és alaposan munkájukat. A községek történetében, írta Vende Aladár segédszerkesztő, revideálta Borovszky, sűrűn fordulnak elő az ilyenek: Oros község határán „van a Táborhely dűlő, melyen a hegyománny szerint a francia hadjárat alatt a francia hadsereg táborozott”. Jó volna azt is megmondani, hogy mikor járt Szabolcsban francia hadsereg; mert ilyenről teremtett állat Vendén kívül nem tud. Ugyancsak itt egy helyen ezt olvassuk: „A község házainak száma 233, melyekben tulnyomóan román káth. vallású lakosai élnek”. Ennél is czifrább, azt csak úgy érthetni meg valahogyan, ha előbb németre fordítjuk, a mit Vende Tisza-Polgárról ír: „A község az idegenre igen jó benyomást tesz rendezettségével és tisztaságával”. Németül ez igen jó mondat, magyarul se füle, se farka. Vende szerint a romokat építik. Tisza Eszlárról legalább ezt olvassuk: „A

kitelepült részen két kastély romja maradt meg, melyek közül az egyiket az erdélyi Bánffyak, a másikat a Kállayak építették”. Ehhez hasonló lapszust és lappáliát számoltalant idézhetnénk. Görömbei Péteren is megcsik a szabócsi református egyház történetében, hogy Báthori Zsófiát feleségül adja I. Rákóczi Ferencnek, holott édes anyja volt és a revideáló nem vette észre a lapszust. Egyébként — ismételjük — sok érdekességet és tanulságot találhatni Szabolcs monografiájában s egy kis gondosság a hibák nagyrésztét kiirhatta volna. A kötetnek, amelyben van háromszázötven kép, két mappa, négy színnyomat, nyolcz műmelléklet, ára 12 korona. (J—s.)

Mindezeket olvasva, igen szeretnénk, ha Debreczen sz. kir. város történetét, illetve monografiáját nem a fentemlített vállalatra bízánk. A viszonyokkal teljesen ismeretlen idegen, legyen bármily képzett elme is egyébként, soha sem fogja megírni egy előtte ismeretlen város belső életét, kulturáját. Van nálunk elég okos ember, a kik szívesen megírják Debreczen sz. kir. város monografiáját. Itt van bessenyei Széll Farkas, Géresi Kálmán, a főiskola országos nevű tudós tanárai, a megyei és városi közigazgatás pennaforogató erői stb. A mit magunk megtehetünk, ne bizzuk azt idege- nekre.

Anglia Transvaalban.

Az angolok átlépték a Vaal folyót és ezzel megvetették lábukat Transvaalban. A nagy délafrikai dráma közeleg utolsó felvonásához és egy hónapnál kevesebb idő alatt egészen vége lehet. A burokat Oranje szabad államból kiűzték s mint Roberts lord főparancsnok egy ép most érkezett sürgönye jelenti, az angol főhadiszállás is a Vaal folyó északi partján van már. A burok saját

hazájukban is teljes derouteban vannak, tábornokaik azon tanácskoznak, vajjon célszerű-e tovább folytatni a háborút, vagy annak gyors befejezése nem inkább védné-e meg érdekeiket. Bármint döntsének a burok hadvezérei és államférfiai, Roberts lord feltartóztatlanul halad célja felé, mely előtt Johannesburg csak egy etappe s a megengedhető gyorsasággal jelen meg Pretória falai előtt s ott fogja diktálni a békét.

Abban a mértékben, melyben az angolok délafrikai sikerei szaporodtak, nőtt a világ rokonszenve is a brit oroszlán iránt s a burok bizonyos részvéten kívül egyéb erkölcsi tőkét nem tudtak megmenteni fegyver tényeikből. Belátta a világ, hogy a burok itt elbizakodottan kezdtek egy oly háborút, melynek költségeit immár nekik kell viselniük.

E felfogásban az egész világ közvéleményét még csak megerősítette az a balsiker, mely a bur békeküldöttséget minde-nütt érte. Egy hatalom sem volt hajlandó a békeközvetítésre s Amerika, mely végső reményük volt, nem fogadta hivatalosan a küldöttséget.

Lassanként helyt foglal a higgadt megfontolás és kezdenek azon gondolkodni, mi is volt a háboru kiinduló pontja s e megfontolás után a jog a nagy brit birodalom felé fordul, mely hivatva van s kénytelen alattvalóit tulkapások és üldözések ellen hatalmasan védelmébe fogadni. Angol alattvalók élete és vagyona forgott veszedelemben Transvaalban s ezenfelül oly államalakulást készültek alkotni, mely minden egyéb afrikai birtok fennállását veszélyeztette. Nem Anglia, hanem kisebb állam sem türte volna ezt, de az angol diplomácia még mindig békekészségesen iparkodott a differenciákat

ten, azzal a másikkal egyetemben, beleestek.

Meghalni — üdvözülve — isteni dolog, de elpusztulni megcsalva, elhagyottan ez már a sátán műve. Ezt úgy kell befejezni, hogy még az ördög is tapsoljon hozzá!

*

Kató Béla haza ment, levágta magát azon módon ruhástól az ágyba. Ott vergődött órák hosszáig. Nem jött szemére álom, egyik pokoli gondolat a másikat kergette agyvelejében.

Majd odarohant íróasztalához, egy rövidke levelet írt. Azt borítékba téve elhelyezte kabátjának belső zsebébe.

Azután ismét visszafeküdt ágyára és nyitott szemmel leste az ablakra helyezett függönyök hasadékjain a közelgő szürkületet. Végre reggel lett.

Kató Béla azon gyűröten, mosdatlanul kiment az utcára.

Az ösmerősök alig merték üdvözölni a felült arcú jó barátot.

Kató egyenesen ment a barnafürtü leányhoz.

Kilencz órakor a szegény leányok már rendben vannak, a szoba csinosan kitakarítva, az éjjeli rendetlenségnek nyoma sincs.

A barnafürtü leányka is ott ült az ablaknál és talán ő is abban a lelki harcban vergődött, mint az a férfi, ki szobácskájának ajtaját e perczen nyitotta fel.

Ott állott Kató Béla az ideál előtt, ki nek szerelmi lángja a posványba oltatott.

A leány nem merete fölemelni a tekintetét a vádló alakra, kinek szenvedésteljes arca oly fenyegetőleg meredt az ő alakjára...

— Eljöttem, — kezdé lassu, reszkető hangon, Béla — hogy ismételve megkérdézzem magától, hogy mondja meg igaz lelkére, becsületes édes atyja nyugalmára, hogy ösmeri e azt a főhadnagyot?

A leány felemeli nyílt, nyugodt tekintetét és csengő hangon mondta:

— Esküszöm az egy igaz Istenre, édes atyám nyugalmára, hogy nem ösmerem azt a főhadnagyot.

Kató Béla egy pillanatra megnyugodni látszott. Közelebb lépett a leányhoz, megfogta a kezét és lágyan, telve szerelemmel mel újra kérdezé, hogy nem hamisan esküdt-e?

— Nem! — mondá a leány határozottan.

— Akkor! — mondá Béla a kitörő haragtól ingerelve — az a főhadnagy egy oesmány henezegő gazember. Tegnap este nem tagadt előttem semmit és mosolygott féltékeny felindulásomon és azt mondta, hogy kérdezzem meg tőled, volt-e viszony köztetek?

Gondoltam ezen vallomásodra, tudtam, hogy nem lehetél olyan nyomorult, hogy engemet, kinek te egyedüli boldogsága vagy csupa kedvtelésből megcsalj.

Írtam is egy levelet, annak a henezegő főhadnagnak, itt van, azonnal fölolvassom.

Béla elővette zsebéből a levelet, melyet az éj folyamán írt és hangosan olvassa a barnafürtü leánynak:

Főhadnagy ur!

Ön egy jellemtelen henezegő, hazug fráter, ki nem kardbojtot, hanem kutya kobácsot érdemel. Kató Béla.

A barnafürtü arcot viaszszárga árnyalat borította el a felolvasott sorok halatára.

Tudta, hogy ebből most már halálos párbaj lesz, melyben az egyik minden bizonynyal életét veszti.

— De vajjon melyik?

Ettől a gondolattól úgy megvergődött ez a csalfa leány, mint fehér galamb az ölyv karmai között.

Sokáig küszködött a reá nehezedeő iszonyatos gondolatokkal, végre összetörve a feltámadt lelkiismeret ostromcsapásaitól — kiáltá:

— Ennek a párbajnak nem szabad megtörténni!

— Miért? — kérde Béla meglepődéssel.

— Mert én hamisan esküdtem, mert én bűnös vagyok.

Mint a felbőszült királytigris, mely a nubiai sivatagon a Conakonda kigyót, mely kölykeit akarja elrabolni, fogaival ragadja meg, oly vehemens korlátlan haraggal ordított fel mélységes fájdalomában a férfi, ki halálos döfését most kapta meg.

Odarohant a kihívó, hetyke arcú bukkott ideálhoz a mellőzött férfi és keserűségének szivrepesztő kinjában arcú csapta azt.

Majd megragadta, az annyi millió csókokkal elhalmazott göndör fürtöket, és húzta — húzta — húzta — maga után az utcára.

Ott még egyszer kikereste az összekuszált haj közül azt a régi imádott arcot, és újra arcú csapta.

Tajtékozó ajakáról a felbőszült férfinak csak az az egyetlen szó hangzott el:

— Ez a mi végelszámolásunk.

* * *

Kató Béla még azon nap elhagyta a várost, hogy hova ment: nem tudja senki.

Egyik azt mondja, hogy a burok közé ment harcolni, — a másik meg azt híreszteli, hogy kiutazott az indiákra, hol most a pestis szedi áldozatait.

A barnafürtü leányka ma is itt van közöttünk, a félvilágban. Azt beszélik, hogy most az önkéntesek gondoskodnak róla.

Hja, az úgy szokott lenni, hadnagy után önkéntes, ezek után baka, hordár stb. Modern világban élünk.

elintézni. Végre jött Krüger végzetes ultimatum, mely beütötte a hordó fenekét s melyre Anglia minden választ megtagadott. A burok fegyverhez nyultak s hadat izentek Angliának. Mindeme körülményekre kezdnek emlékezni és ugyanolyan mértékben elismerik a háboru istenének igazságosságát s a világ rokonszenve Anglia felé fordul, mely alattvalóit a földgömbön mindenütt megoltalmazza s mindenütt a jog, egyenlőség és civilizáció előharcosa.

Városok kongresszusa.

E hó 28-án, hétfőn népes gyűlés vette kezdetét Győrött. A városok kiküldöttjei jelentek meg ottan kongresszusra, melyet előértekezlet előzött meg. Ezen a kongresszus elnökének Zechmeister Károlyt jelölték; al-elnököknek Havranek József székesfejérvári, Geréb Béla maros-vásárhelyi polgármestert és Komlóssy Artur debreczeni főjegyzőt.

A gyűlés folyamán, mely a városháza nagy tanácskozó termében volt délelőtt tíz órakor, Kiss Ferencz győri főjegyző a győri előadói javaslat közjogi része mellett szállt szóra és előadói javaslata első pontját, megtoldva a debreczeniek indítványával, ajánlja elfogadásra, de a kongresszus a debreczeni megtoldást mellőzve, fogadta el a javaslatot.

A későbbi tárgyaláson 6. pontnál Kiss Ferencz előadó a debreczeni javaslat elfogadásával nem bíróság, hanem „felsőfoku közjogi fórum“ meghatározást javasol a közigazgatási vitás kérdések eldöntésére. Ennek határozatai ellen a szervezendő I. foku közigazgatási bírósághoz lehessen felelődni. Komlóssy Artur a debreczeni javaslatot pártolja. Felesleges megint új fórumot kreálni. A mai közjogi bizottság nem más, mint egy havonként egyszer összeülő bürokratikus gépezet. Ivánkovits egyik javaslatot sem fogadta el. Új másodfoku bíróság szervezését kívánja.

Salacz aradi polgármester és Ábrahám László Ivánkovits javaslatát fogadja el. Vajay és Geréb Béla felszólalása — rövid ügyrendi vita után Zechmeister elnök javaslatára kimondta a kongresszus, hogy hivatás-szerű, független, szakértő bíróság szervezését kívánja.

A 7. pontot Debreczen úgy módosítja, hogy a várossá való átalakulás feltételeit a törvény állapítsa meg. A kongresszus az eredeti szöveget fogadta el.

Délután két órakor a Loyd épület nagy termében Győr városa a vendégek tiszteletére fényes diszebedet adott, melyen az első pohárköszöntőt Salacz Gyula aradi polgármester mondta a királyra. Komlóssy Artur főjegyző pompás beszédében a sajtót élte. Hat órakor pedig a város nevezetességeit szemlélték meg.

A tanácskozást tegnap folytatták és befejezték.

A tárgysorozat 6. ik pontja a városok kegyuri jogainak, illetve kötelesegeinek végleges beszüntetését sürgeti. Aidinger János a pont elejét ajánlja, mert itt tisztán magánjogi jellegű intézményről van szó, a mit törvényhozási uton megsemmisíteni nem lehet. Havranek székesfejérvári polgármester hasonló nézeten van. Komlóssy Artur debreczeni főjegyző nem tudna nyugodt lelkiismerettel távozni a kongresszusról, ha ez a két felszólalás válasz nélkül maradna. Helytelennek tartja a pont elejét, s felhívja a kegyuri terhek alatt nyögő városok küldöttjeit, hogy szólaljanak föl. Vajay szatmári főügyész azt ajánlja, hogy a kegyuri jogoknak nem beszüntetését, hanem rendezését kérjék. Juhász Mihály h.-m.-vásárhelyi polgármester elfogadja az előadói javaslatot, mert a kegyuri jog fentartása nem városi föladat. Weiffert verseczi főjegyző a pont elejtése mellett van. Komlóssy ismét inti a kongresszust, hogy a városok ilyen súlyos sebét ne hagyják orvoslatlanul. Elfogadja Vajay közvetítő indítványát. Tauber előadó is hozzájárul ehhez. — Az elnök szavai után olyan módosítással fogadták el a

pontot, hogy a kegyuri kérdés az illetékes tényezők meghallgatásával törvényhozási uton rendeztessék.

A dél-afrikai háboru.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, május 29.

Johannisburg elfoglalásáról beszéltek tegnap Londonban. Ez a szenzációs hír eddig nem nyert ugyan megerősítést, hanem annyi tény, hogy Roberts lord rendkívüli gyorsasággal nyomul előre és tegnap mindösszesen 14 mértföldnyire állott a híres bányavárostól. A burok egymásután hagyják el pozícióikat, de tegnap úgy látszik, mégis ütközetre került a sor az angol sereg balszárnyán. A csata kimeneteléről kétség nem foroghat fönn és nagyon valószínű, hogy az angolok már legközelebb Johannisburghoz érkeznek.

Pretóriában, hir szerint, egyre erősödik a békepárt. A burgherek és vezérek utóvégre is belátják, hogy a további ellenállás képtelenség. Maga a fővezér a kapitulálás mellett van és Krüger lassankint egyedül marad háboru szándékaival.

Legujabb hírek.

London, május 29. A Dailly News jelenti Lourenco-Marquezból tegnapi kelettel: Botha tábornok Pretóriába érkezett, hogy Krüger elnökkel a békekötés feltételeiről tanácskozzék.

A Times jelenti Lourenco-Marquezból tegnapi kelettel: Botha tábornok néhány nappal ezelőtt Pretóriában tanácskozott a kormányval és határozottan ajánlotta a kapitulációt. Steyn elnök szintén békét óhajtott, csak Krüger elnök kívánja a háboru folytatását. Pretóriában azonban tulnyomó az a nézet, hogy a békepárt minden pillanatban föllülkerekedhetik.

London, május 29. Roberts lord jelenti tegnapi kelettel Klipriverből: Ma 20 mértföldet mentünk és most 14 mértföldnyire vagyunk Johannisburgtól. Az ellenség különféle védelmi hadállásokat készített elő, de közeledésünkre egymásután valamennyit elhagyta. Annyira szorongattuk az ellenséget, hogy alig ért rá öt ágyuját kocsira rakni és az itteni állomásra elszállítani, a mikor a nyugat-ausztráliai lovasított gyalogság már behatolt a községbe. French és Hamilton tábornok csapatai, úgy látszik, balszárnyunktól körülbelül 10 mértföldnyire harcra keveredtek az ellenséggel, mert dél óta ágyu- és puskalövéseket hallunk.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Delegáció.

Budapest, május 30. Ma mindkét delegáció ülést tartott. A magyar delegációban harmadszori felolvasásban is megszavazták a külügyi költségeket. Az osztrák delegátusok között még folyik a vita.

Egy miniszter lemondása.

Páris, május 30. Gallifet hadügyminiszter levelet irt Waldeck-Rousseauhoz, melyben hivatkozással arra, hogy megrendült egészsége nem engedi, hogy ellenálljon az izgalmaknak, benyújtja lemondását. — A lemondást elfogadták. Utódja Andree tábornok lesz.

Bizottsági ülés.

Budapest, május 30. A valutarendezés céljaira beszerzett aranykészleteket ellenőriző országos bizottság ma a pénzügyminiszteriumban Horánszky elnöklésével ülést tartott. Az ülésen Lukács miniszter is jelen volt. A bizottság megvizsgálta az aranykészletek állapotáról előterjesztett kimutatást s konstataulta, hogy a készletek állapotában a legutóbbi ülés óta nem történt változás.

Sztrájk.

Budapest, május 30. Ma reggel az állami gépgyárból kétezer munkás kivonult s beszüntette a munkát.

Elhunyt író.

Budapest, május 30. Geringer — írói néven Gerhardt Leó — író tegnap meghalt.

Az angol kormány szándéka.

London, május 30. Salisbury a City konzervatív klubjában kijelentette, hogy a kormánynak eltökélt szándéka a háboru ismétlődését megakadályozni, hogy valamennyi dél-afrikai állam boldog tagja legyen a brit-birodalomnak.

A béketárgyalások.

Budapest, május 30. Laurenco-Marquezból jelentik, miszerint Krüger elnök kijelentette, hogy az esetben, ha az országban megmaradhat, a további ellenállásról lemond.

London, május 30. Roberts a burok elől annyira elvágta az utat, hogy sem Krüger, sem Steyn elnökök Transzválból menekülni képesek nem lesznek. Vasárnapra Roberts proklamálni fogja Transzvál annektálását is, ha csak addig a burok valami akadályt nem gördítenek e szándéka elé.

Krause johannisburgi városkapitányt Roberts magához hívatta és a vele folytatott tanácskozás után Krause kifejezte megköszönését, minek megtörténte után Roberts ünnepélyesen bevonult Johannisburgba.

A mohamedán küldöttség.

Budapest, május 30. A mohamedán küldöttséget ma Visontai Soma a miniszterelnökhöz vezette. Előadták az audienciára vonatkozó kérelmüket. Széll Kálmán megígérte a támogatást.

HIREK.

— Hitelesítő közgyűlés. Ma délelőtt fél 10 órakor hitelesítő közgyűlés volt a városházán Degenfeld József gróf főispán elnöklésével.

— A tanári körből. A debreczeni tanári kör június 1 én, délután 5 órakor tartja gyűlését az ev. ref. kollegium kis tanácstermében. — A kör tagjait ez uton is meghívja az elnökség.

— Szélhámos tiszti egyenruhában.

Tegnap sokaknak feltűnt a főutezán egy fiatal, pelyhedző bajuszu, — ugyszólván gyermekifju — ki vadászhadnagyi egyenruhában (sarkantyus lakkezipővel) büszkén lépdelt a korzón. Senki sem ösmerte, nem tudták kiféle, csak a ki látta, önkéntelenül szólt: milyen fiatal tiszt. A vadászhadnagyr tegnapelőtt, hétfőn délután érkezett Debreczenbe. Tegnap egész délelőtt a Hungária kávéházban ült, ujságot olvasott, majd onnan eltávozva, bement a közelben fekvő Tolnai-féle cipőkereskedésbe s ott egy pár cipőt vásárolt hitelbe — azt mondva, hogy váratlanul rendelte a 39. ezred parancsnoksága Debreczenbe s a pénzt sürgőnyileg küldik utána, a cipőt magára vette s még egy párt kiválasztott s azt Szabó József eszmadiahoz küldette a Rákóczy-utezába, hol állítólag szállása volt. Ezt megelőzőleg már elment Szabó József eszmadiahoz, ott bemutatkozott Szombati Árpádnak s hogy Miskolcra való, apja tanító s közeli rokonságban van Szabóval. Szabó nagyot nézett, ő ezekről a rokonairól mit sem tudott, de az ifju hadnagyr olyan kedvesen beszélt

Szabó azon rokonairól, kik tényleg Miskolcra laknak, hogy elhitte, hogy a hadnagy is rokona. Ezen a réven aztán a hadnagy ur „kölesön kért” 25 forintot s Szabó a kért összeget készséggel rendelkezésére is bocsajtott a hadnagy urnak. Délután Tolnaitól elküldték a kiválasztott cipőt Szabóhoz, de ott azt mondták, hogy a rokon nem lakik ott s reggel óta nem is látták. Már ekkor gyanus volt a dolog Szabó előtt is, még aznap délután kiment a laktanyában kérdezni: jelentkezett-e ott egy vadászhadnagy, de az ezrednél semmit sem tudtak róla. Ma reggel a becsapott hitelezők, Tolnai, Szabó József és Urbanovics, kitől egy új szalonnadrágot esalt ki, jelentést tettek a rendőrség bünyügyi osztályánál a szélhámós kis hadnagy ellen. A rendőrség nyomozza, de alighanem már kereket oldott.

— **A „Debreczeni Kör” kirándulása.** A Budapesten alakult *Debreczeni Kör* június 3-ikán kirándulást rendez Visegrádra. Indulás reggel háromnegyed 7 órakor a redoutetéri hajóállomásról. Utazási költség oda és vissza egy korona 30 fillér.

— **Az Uránia-színház előadásai.** A budapesti Uránia-színház azon kéréssel fordult a tanáshoz, engedné át a színházat három estére. Az előadásokat június 8., 9. és 10-én tartanák, délután az ifjuság, este pedig a nagyközönség részére. A tanács bizonyára szíves készséggel engedi át a színházat a tanulságos és érdekes darabok előadására.

— **Sertésvész.** H.-Böszörményben ismét fellépett a sertésvész, mely miatt a sertésvásárt is beszüntették. A baj oly felütnő mértékben lépett fel, hogy aligha el nem kell rendelni a sertészárlatot.

— **Május végén.** A minap még, ahogy a fagyos szentek jártak, ugyancsak szeles, hideg hóbotos idő tette csuffa a szerelem és poézis gyöngyvirágos hónapját. Aki a telet valahogy egészséggel átlábolta, bizony a mult hetekben kivette részét az influenzából, meg egyéb téli nyavalyákból, aminek a bacillusait kedvtelve hozták a gyanus szelek. Ám most, május vége táján úgy látszik kárpótolja a tavaszt sóvárgó emberiséget a meteorológiai intézet, mely meleg, enyhe időt jelent, s kedvesen kárpótol bennünket május, mely a komoly profétákat a világról sem akarja többé dezavualni. Bizony kánikulai meleg jár a felhők jóvoltából. Tropicus hőség űzi az embereket az árnyékba, hűvösre s ha valahogy az időjárás meg nem változtatja józan irányát, még az idén fölvirágozik a sok nyári mulató, mely a mult szezonban szomorúan letört.

— **Dr. Szász Adolf fogorvos jelenté, hogy lakásán (Kossuth-utca 9. sz., — ott, a hol a fogorvosi rendelő helyisége is van) a Svédornát és massaget újra berendezte és e hó végén a cursust megkezdi. Jelentkezhetni nála d. e. 9—12, d. u. 3—5-ig.**

— **Szekér összeütközés.** Majdnem végzetes szerencsétlenség történt Iklódi András uram feleségével és gyermekével. Ott állott a szekere a közvágóhid előtt s a szekeren ültek felesége és gyermeke. A Polgári András lovai, melyeket a gazda magukra hagyott, megbokrosodtak és nekirohantak az Iklódi szekérének, melyet feldöntöttek. Az asszony és gyermek a szekér alá került, de szerencsére semmi bajuk sem történt, mert az ott lévők gyorsan mentésükre siettek.

— **Tolvaj cseléd.** Hegedüs György hajnal-utcai lakosnak meghalt a felesége. A szomorú állapotot arra használta fel Kelemen Zsuzsanna cseléd, hogy a mi ruhát összeszedhetett, eltulajdonította. A gazda később észrevette a manipulációt és vizsgálat alá adta az ügyet, mikor is kiderült, hogy a jóérzelmi cseléd mintegy 60 korona értékű ruháról gondoskodott magának.

— **Rablótámadás fényes nappal.** Közbiztonsági állapotainkat szomorúan jellemző rablótámadás történt ma a déli órákban a Kossuth utcai temetőnél. Egy vaggongyári munkás feleségét egy csavargó megtámadta s pénzt követelt. Az asszony szabadkozott, hogy nincs nála pénz, a csavargó nekiesett s erővel meg akarta motozni. A védtelen asszony ekkor segítségért kiáltott. A dulakodást a közelben járók már akkor észrevették s mikor az asszony segítségkiáltásait észrevették, odafutottak s épen idejében, mert a vakmerő támadó előrántott egy hosszú kést s az asszonyt meg akarta szurni. A csavargót lefogták s átadták egy rendőrnek, ki bekísérte. Ezek után kérdezzük a bünyügyi osztálytól, nem tartaná-e helyesnek, ha néha-néha razzikiakat tartana s megtisztítaná a csavargóktól a várost. A temető mögötti ut élénk forgalmu s már nem első ízben történtek ott támadások s ha így tart, az arra járók életbiztonsága forog kockán. Több cselekedetet, erélyt kérünk a közönség életbiztonsága érdekében.

— **A legjelesebb magyar ásványvíz,** mely előkelő orvosok nyilatkozatai alapján kiváló gyógyhatással alkalmazhatik, kétségtelenül a *szolyvai gyógyforrás*. Ez az általánosan kedvelt gyógyvíz, mely elsőrangú élvezeti ital is, már Rákóczi korában volt ismeretes. Érdekes, hogy régisége dacára ugyanazon alkatelemekből áll, mint hajdan, és eredeti tulajdonságaiból mit sem vesztett, amint azt a nagyszámu vegyi elemzések igazolják. Dr. Than Károly, a nagyhirű egyetemi vegytanár összehasonlítván a *szolyvai gyógyforrást* az elsőrangú külföldi vizekkel, arra az eredményre jutott, hogy nevezett víz a külföldi forrásokat nagyon is fölülmulja. Többek között következőleg nyilatkozik: „A szolyvai csaknem háromszor koncentráltabb, mint a giesshübli; ugyanannyi víz élvezete mellett az elsővel csaknem kétszerannyi bikarbonát maradékot vizünk a gyomorba, mint a giesshübliével. A *szolyvai víz* ennél fogva *hathatósabb*, min gyógyvíz.”

— **A szoboszlói Tell Vilmos.** Árva Sándor H.-Szoboszló város határcsöze bizonyára hallott valamit Tell Vimos históriájáról. Azért felelt oly büszke önérettel Tóth Kálmánnak, Szoboszló egyik legvagyonosabb gazdálkodójának, a ki többemagával ócska flintáját gunyolta.

— Katona voltam, lelövöm én ezzel a puskával még a kalapot is gazduram fejéről.

— No hát, hadd lássuk — szolt Tóth Kálmán s kiállva czélpontnak, a kalapját egy bottal feje fölé tartotta, mintegy két arasznyira. A csósz puskája eldőrdült, a kalapot ugyan nem találta a lövés, de egy sűrét Tóth Kálmán jobb szemébe furódott s annak világát kioltotta. A szoboszlói Tell Vilmos pedig a csendőrök kezébe került.

— **Papp Béla s társai** bünyügyének tárgyalása folyamán a szatmári táviróhivatal 48 ezer szót táviratozott a fővárosi lapoknak. Ennél több, 60 ezer szó csak a Vaskapu megnyitásakor táviratoztatott. Különben a bünyösök elítélése általában megnyugvással fogadtatott, bár többen Zsoldicsra nézve az életfogytig tartó börtönt is elégnék találták volna s hiszik, hogy azt meg is kapja. „Papp Béla és az orvosi tudomány” czimű a „Pesti Hírlap”-ban egy közlemény jelent meg, mely konkluzióképen problema fölvetését gondolja jogosnak, hogy Papp Béla agyára olyan homály borulhatott, milyennel az orvosi tudomány még nem foglalkozott s a minek még tudományos irodalma sincs. Alapítja ezt arra, hogy Papp Béla a gyilkosságra több egyént felszólított s ezáltal a felfedeztetést nyilván kockáztatta; már pedig a rendes eszű gonosztevők mindenekelőtt a bűn következményeitől való menekülésre s a gyanu kikerülésére törekednek s csak azután követik el a gáztettet. Ám ilyenek mellett az

értelem elhomályosultsága bármely gyilkosra kiterjeszhető s beszámítható volna; a minthogy Lombruso szerint is minden gyilkosnál megállapítható az agy működésének némi rendellenessége. Jelezzük itt, hogy az elítéltek elég nyugodtan viselik magukat, de álmuk és étvágyuk csökkent, közben sokszor sírnak, a halál és a hosszú fogság sokat foglalkoztatja őket s az igazságos ítéletet tulszigorunak tartják.

— **A debreczeni Szőlő- és Bortermelő Szövetkezet** lapunk mai számában megjelent hírdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

— **Elfogott betörő.** Varga Samu vámospécsi legény rutul felsült betörési kísérletével. Egy kis pénzmagra akarván szert tenni, behatolt Rosenberg Ábrahám ottani lakos kamrájába. Ez azonban észrevette a turpisságot s ráfordította a kulesot. Azután elszaladt esendőrökért, kik a jó madarat ott találták a becsukott kamrában. Ekkorra már sok minden pénzé tehető tárgyat összeszedett. A csendőrök elkisérték a városházára, hol beismerte lopási szándékát. Át fogják adni az ügyésznek.

— **Kofaasszonyi hók.** Egy szélesszáju, piros képű, szuszogó kofaasszony járt ma a városházán, hogy egy régi ügyesbajos dolgának utánna nézzen. A hivatalnok tudára adta a kofának, hogy az ügye befejezést nyert.

— No hála az egek urának, csakhogy mán véget ért, legalább nem köll többet az urral gyalázatoskodnom, — jegyezte meg a kofa, s arczán meglátszott, hogy nagyon meg volt elégedve a csinos kifejezés fölött.

— **A Krivány név — becsületsértés.** A napokban történt Szentleányfalván, hogy Bimbó Mihály szóváltásba keveredett Zabán Jánossal a szentleányfalvi hitelszövetkezet helyiségében. A haragos Bimbó azt találta mondani Zabánnak:

— Nem tűrök ilyen *Krivány-féle* eljárást.

Zabán e kijelentés által önérettében megsértve érezte magát s feljelentést tett Bimbó ellen az aradi kir. járásbírósnál. A megejtett tárgyalás alkalmával dr. Papp Sándor kir. aljárásbíró Bimbó uramat a *becsületsértésben bűnösnek mondta ki* és harmincz korona pénzbírságra ítélte.

— **Nagy szerencsétlenség** történt Sebesen. Valykó Józsefné kellemesi lakos szeckát vágott a sebesi malomban. Munka közben valahogy lecsuszott a szij a hajtókerékről. A molnár nem volt odahaza s így maga az asszony iparkodott a szijat visszahelyezni a kerékre. De akkor megakadt a kendője a szijnak egyik kiálló szegén, a mely aztán a szegény asszonyt magával rántotta, körben megforgatta s végre egy lapította oda a kerék tengelyéhez, hogy az asszony súlyosan megsérülve, 3 órai kintlódás után meghalt.

— **Vérgzés a pékműhelyben.** Végh János, egy nagyváradai pékmester legénye, vig vasárnapot akart csapni. Délután odaállított a gazdájá elé:

— Mára nem dolgozom, — mondta. És nem lehetett kapacitálni semmikép, hogy munkába álljon:

— Az istennek se dagasztok ma — jelentette ki a legnagyobb határozottsággal.

A mester fia erre nekirohant Végh Jánosnak, akit esuron véresre vert. A legényt súlyos sérülésekkel szállították be az irgalmas-rend kórházába, hol Horváth Amadeus orvos a többek közt három 10—10 centiméter mély sebet varrt össze Végh János fején. A sebesült állapota igen veszedelmes.

TÖRVÉNYSZÉK.

A menyasszonyi bokréták.

(A volt vőlegény zsarolása.)

Pikáns bűnperben tartott tegnap végtárgyalást a szegedi kir. törvényszék. Elítélt egy szegedi uri embert, aki zsarolással akarta visszakövetelni volt menyasszonyától azt az

ezerkétszáz koronát, amelyet véglegénykedés idején bokrétákra költött.

Balogh Géza szegedi hivatalnok egyszer Ó Becsére vetődött, ahol megismerkedett T. L. mérnök családjával. Néhány napig időzött Ó Becsén és ez alatt halálosan beleszeretett a mérnök feltűnő szép lányába. Ezután a hivatalnok mind gyakrabban járt ki a közeli községbe, amíg a sűrű látogatásnak eljegyzés lett a vége.

Rendkívül figyelmes és szeretetreméltó véglegény volt a hivatalnok. Naponkint óriási bokrétákat küldött menyasszonyának, sőt megtörtént, hogy naponkint kétszer is érkezett menyasszonyának számára Szegedről virágküldemény.

Egyszer aztán valami összekülönbözés támadt a jegyesek között, aminek az lett a vége, hogy az eljegyzést felbontották. Balogh Géza hamarosan megnősült, feleségül vevén a szegedi Priváry Ilonát.

A fiatal férj, ez a gavallér férfit, nemrégiben arra a gondolatra jött, hogy a bokréták árát visszaköveteli volt menyasszonyától. T. Mariskától. Leveleket írt neki, a melyben fenyegetőleg követelte, hogy a virágra költött 1200 koronáját fizessék meg neki. A mérnök egy időben járt is Szegeden és egyezséget kötött leányának volt véglegényével, hogy a bokrétákra költött 1200 koronából 500 koronát visszafizet. Pénzt azonban egész a mai napig nem küldött.

Balogh Géza és neje Priváry Jolán oly módon akarták kényszeríteni a mérnököt az 500 korona kifizetésére, hogy nyílt kártyákat küldözgettek neki, a melyben megfenyegették, hogy lapokban fogják meghurcolni, ha eleget nem tesz elvállalt kötelezettségének. Tizennégy ily nyílt kártyát küldöztek a szegény leánynak és pedig oly tartalommal, a mely az uri leányt teljesen betegé tette.

A mérnököt végre is felháborította a sok nyílt levél és följelentette a házaspárt a szegedi törvényszéknél zsarolás büntetése miatt.

A kir. törvényszék tegnap tartotta meg az érdekes perben a tárgyalást és a vádlottakat rágalmozás vétségének elkövetésében mondtotta ki bűnösnek és ezért Balogh Gézát egy hónapi, nejét Priváry Jolánt 8 napi fogházra ítélte.

A vádlottak enyhítésért felebbeztek, ellenben a közvádoló megnyugodott az ítéletben.

KÖZGAZDASÁG.

Felhívás tejfölözógép versenyre!

Nyílt levél az összes tejjgazdasági gépgyárosokhoz és azok képviselőihez!

Tudomásomra jutott, hogy az ujonnan megalakult falusi tejszövetkezeteknél és egyes tejjgazdasággal foglalkozó birtokosoknál különböző rendszerű tejfölözógépeket arra való hivatkozással ajánlanak és adnak el, hogy az illető fölözógépek éppen olyan tökéletes módon választják a zsírt a tejből, mint az **alfa separatorok**. Szükségesnek vélem a **gazdaközönség érdekeinek** szem előtt tartásával e tekintetben felvilágosítást nyújtani.

Hivatkozhatnék ugyan az 1899. évben legutóbban Angolországban megtartott versenyre, hol az **alfa separator** messze fölülmulta az összes használatban lévő fölözógépeket. De, hogy a t. **gazdaközönségnek** alkalma legyen az **alfa separator versenyképességéről és fölülmulhatatlanságáról** meggyőződést szerezni, tisztelettel felhívom az összes fölözógép gyárosokat és azok képviselőit; vegyenek részt egy Budapesten rendezendő fölözógép versenyben, hadd lássa a t. **gazdaközönség**, mely géppel minő eredményeket és minő kihasználást lehet elérni.

Hogy pedig a versenytől való tartózkodást **semmi kifogással** megokolni ne lehessen, kijelentem, hogy a fölözógép-verseny **összes hivatalos és rendezési költségeit**

viselni fogom, a verseny tehát a t. fölözógépeladók **költséget nem fog** okozni, továbbá, hogy a földművelésügyi miniszterhez beadványt intéztem, melyben szakközegének s megbízottjának a versenyre való kiküldetését kértem. Együttal kötelezően kijelentetem, hogy a kiküldendő közeg intézkedéseinek magamat alávetem. Ennélfogva tisztelettel felkérem a fölözógép-gyárosokat és képviselőit, sziveskedjenek a versenyben való részvételüket velem tudatni, hogy a kellő intézkedéseket megtehessem.

Pfanhauser Alfréd mérnök,
az Alfa-Separator Részvénytársaság igazgatósági tagja.

A jó testvér.

Egy Thunimont-Forge-i (Chapelle-aux-Bois) ifju levele van előttünk, ki fiatal nőtestvére iránt valósgal atyai érzést mutat. E fiatal leány már több mint két éve elvesztette atyját s a halálán érzett fájdalom megrontotta az egészségét. Ez idő óta folytonosan gyengült, heves gyomorfájás, főfájás kínozza s lélegzete kimaradt a legesekelebb mozgásnál vagy ha lépcsőn ment fölfelé. A szegény gyermek átérezte a vérszegénység minden jelenségét s nagy gyöngeség fenyegette életét, épen úgy, mint a hogy a sárgaság, a neurasztémia, a reuma, a vitustáncz, az angolkór fenyegeti a gyermeket, ha a fölörölt jelenségek egyike vagy másika mutatkozik a meggyengült szervezetben. Pedig mily hamar korlátozhatjuk s gyógyíthatjuk e bajokat, ha a Pink-pilulát, a vér e hatalmas helyreállítóját alkalmazzuk, ugy a mint Cuny ur testvérénél, majd pedig anyjánál tette.

Több mint két éve — írja levelében — testvérem nagyon gyönges lett. Nagyon sokat szenvedett a gyomra miatt. Nem tudott aludni s alig tudott a lábán állni. Szívdobogás, fülzörögés nélkül már nem is tudott járni. Oldalszurása volt és jöllehet különféleképen akarták gyógyítani, semmiféle

enyhülést se érezett; állapota három hónap óta komolyabb lett. A Pink-pilula használatát kezdetem meg vele és meg volt az örömem, mert alapos gyógyulást láttam. Nagyon erős lett, étvágya megjött. Rózsás és friss arczzim váltotta föl előbbi sápadtságát. Ezt az eredményt látva, anyámnál, ki szintén nagyon szenvedő volt, ugyanezt alkalmaztam s mondatom önöknek, hogy szintén nagyon kielégítő eredményt értem el.

Ez azt bizonyítja, hogy a Pink-pilula nemcsak a fiataloknál ér el hatást, hanem hogy az idősebb emberek egészségét is helyre tudja állítani.

A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 3 Korona 50 fillér és hat doboz 18 Korona. Magyarországi főraktár **Török József** gyógyszerárban, Budapest, Király-utca 12.

REGÉNY.

A világ szive.

— Regény 2 kötetben. —

Angolból fordította: **Krampera János**.

(Folytatás.)

2.

Még öt év telt el ezek után. Ez alatt az idő alatt erős, tevékeny s minden férfias gyakorlatban járatos fiatal emberré serdültem. Tanultam is sokat, még pedig keresztapám utmutatása mellett, ki még Spanyolországból is hozatott számomra könyveket.

Ezek között a könyvek között volt egynehány, sőt a mi megjelent, megvolt mind, melyek saját népemnek, az indiánoknak történetét és a spanyolok által való legigazását tárgyalták.

Ezeknek a történeteknek az olvasásába soha nem fáradtam bele, bár a fájdalom majdnem elvette az eszemet, ha azokról a szerencsétlenségekről és kegyetlen elnyomástól olvastam, melyet népemnek el kellett viselnie, népemnek, mely manapság csak rabszolgákból áll.

Végre huszadik születésnapomon keresztapám, ki ekkorára nagyon megöregedett és elgyengült, szobájába hívott s bezárván az ajtót, így szólott hozzám:

Fiam, itt van az ideje, hogy átadjam utolsó üzenetét szeretett apádnak, ki nekem unokatestvérem és legjobb barátom volt s a kit még kis gyermekkorodban meggyilkoltak a katonák, fel kell fedeznem előtted származásodat s több más egyebet.

Először is tud meg, hogy régi királyi vérből származol, mert tizennegyedik izról való ősapád nem volt más, mint Guatemoc, az Aztek uralkodók legutolsója, kit is meggyilkoltanak a spanyolok. Ezt régi írásokkal és származási táblákkal is be tudom bizonyítani, de meg az indiánok között is tudva van, a kik még most sem felejtkeztek meg a törzsről, melyből királyaik sarjadtanak.

— Akkor hát Mexikó nak jog szerinti császára én vagyok, — szólítam büszkén, mert bolondos eszem előtt igen tetszetős valaminek tűnt fel, hogy olyan emberektől származom, kik egykoron koronát hordtanak.

— Megállj! fiam, — felelt roskedvűen az öreg pap — ezen a világon az egykedüli jogot a hatalom teszi, a te őseidnek a hatalmát pedig hol kinpaddal, hol kötéllel régen megsemmisítették a spanyolok. Megengedem, hogy eredeted tiszteletet szerez neked az indiánok között, de csak olyan meddő tisztetség ez, mely véred révén örökségedül jutott.

Van itt azonban még valami, a mi ősdőtől, Guatemocól s az ő előtte uralkodott királyoktól maradt reád. Talán emlékszel rá, hogy a halála előtt való estén atyád egy amulettet akasztott nyakadba és ujra levén azt, megörzés végett nekem adta át.

Itt van az amulet.

Ezzel kezembe adta egy szivalaku smaragdból készített ékszernek felerészét. Az ékszer kopott volt a használattól, de látszott rajta, hogy nem volt csiszolva s ha összeillesztették volna hiányzó felével, olyan nagyságu lett volna, mint egy galambtojás.

A kő nem repesztés által volt kettéválasztva, hanem tetejétől aljáig el volt fűrészelve, még pedig oly ügyesen, hogy nincs az a hozzáértő mesterember, aki utána tudta volna csinálni a másik részt, ha csak nem fekszik előtte. Hogy lánczom lehessen viselni, keresztül volt furva, felületére pedig különös hieroglifok és egy emberi arcnak körvonalai voltak bevésve.

— Mi ez? — kérdezém.

A vén pap vállat vont rá és így válaszolt:

— Valami eraklye lesz, mely ugy hiszem, a pogányok kárhuzatos szertartásaival és bűvészetével van összeköttetésben. Én keveset tudok róla, legfeljebb annyit, a mennyit atyád beszélt el, hogy t. i. legbecesebb kincse volt az aztek királyoknak s hogy a benszülőttek hite szerint, ha a kőnek két fele össze kerül, a fehér emberek kiszorulnak Közép-Amerikából s indián fejedelem fog uralkodni egyik tengertől a másikig.

— És hol van a másik fele, atyám?

— Honnan tudjam én azt, — felelt dobogva — én, aki nem hiszek sem az ilyen történetekben, sem pedig bálványképekkel tele vésett kövekben? Pap vagyok s ezért atyád nem is sokat árult el előttem ezekből a dolgokból, tudván, hogy nem fér össze törvényeimmel, hogy titkos társaságokhoz tartozzam.

Annyi azonban bizonyos, hogy létezik ilyen társaság és mint ezen talizmán tulajdonosa, a főnöke annak te leszel, a mint hogy főnökei voltak te előttd őseid is, bár — amennyire én tudom — ez a tisztesség kevés szerencsét hozott rájuk. Én többet nem tudok erről a dologról, de majd adok neked leveleket egy indiánhoz, ki abban a kerületben él, melynek atyád volt a kacikája és ha megmutatod neki ezt a követ, kétségtelenül be fog avatni titkaiba, bár az én tanácsom az volna, hogy az egészbe ne elegendjél bele.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI-POSTA.

Előfizető. Ön azt kérdi tőlünk egy nyílt levelezőlapon, hogy miért nem tudjuk mi megírni *Selyem Sándorné Bartók Piroška* öngyilkossági kísérletét, mely hír a *Debreczeni Ujság*-ban megjelent. Erre az interpellációra számító hír már megjelent, hogy ez a szenzációra számító hír már megjelent a *Felső-Magyarország* cz. kassai lap újdonságotatában, onnan van szóról-szóra atvéve s így ez az eset nem Debreczenben történt.

Öt a temetőben. Jobbat kérünk.

K. F. Helyben. Bármennyire szeretném is, nem tehetem. Versekét mi, a mint tetszik látni, most már ritkán közlünk, hanem — ha nincs ellene — egy másik lappal felhasználhatom. A szíves jókívánatokat itt viszcenzom.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Védjegy

**Vesebajoknál,
a hólyag bántalmainál
és köszvénynél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,
a Lithion-forrás
Salvator**

Kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:
Húgyhajtó hatása.
Vasmentes. Kellemes ízű.
Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diaetetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és veseizgatási tünetekben** vagy **húgy-savas vesehomok és vesekövek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.
A *Salvator-forrás* igazgatósága Eperjesen.

Sz.-László Nagyvárad mellett.
Vasuti állomás.
Posta, távirtda, telephon.
(püspök) gyógyfürdő. Hévízfürdők 30°—40° C.

Kiváló szaktekintélyek által elismert
== kitűnő hatással ==

osuzos és rheumas bántalmaknál, csonttörések és fizamok utókezelése, hűdéseknél, mell, hasi és egyéb izza dmányoknál (exsudatum) máj és vese, valamint húgy- és ivarszervi bántalmaknál, **női bajoknál** a légszési és emésztési szervek hurutjainál.

Gyönyörű fekvés, hatalmas tölgyfa erdőségek közepén, három oldalról hegyek által védve. Permentes enyhe klíma. Gyönyörű park- és sétahelyek. Villamos világitás, öt óriási tükörfürdő 900—3000 hktl. köbirtalommal, folytonos vizesere; kád- és családfürdők; pokrőezőző és pihenő termek. Zuhanyok.

Ivogyó gymód, lápfürdők, massage, villamozás.
Szállodái a modern követelményeknek megfelelőleg a legnagyobb kényelemmel berendezve, a fürdő helyiségekkel zárt folyosók által vannak összekötve.

Olcsó szobaárak. Kitűnő magyaros konyha, tiszta borok Czeglédy Sándor pinceszéből. Naponta háromszor térzene, sétahangversenyek, tombola- és tánczes télyek. Kirándulások. — **Évad május 1-től október 1-ig.** — Fürdőorvos: Dr. Ternér Béla. — Bérlet: Czeglédy Sándor. — Prospectusokat bérmentve küld az igazgatóság.

2180. tkvsz.
1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a debreczeni Első Takarékpénztár végrehajtónak Jeremiás József elleni végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék és a debreczeni kir. járásbíróóság területén levő, a debreczeni 519. számú tjkvben A. + 1. sor, 530. hrsz. alatt felvett ház és beltelekre 1440 koronában, a debreczeni 513. sztkvben A + 1. sor, 527. hrsza. felvett ház és beltelekre 480 koronában megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltetvén, annak foganatosítására határidőül **1900. évi június hó 26 ik napjának d. n. 3 órája** az alantirt kir. törvényszék árverési termében kitűzetett.

Kikiáltási árak a becsárak, azonban az árverésre kített ingatlanok szükség esetében a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt a kiküldöttnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál és a debreczeni városi rendőrkapitányságnál tekinthetők meg.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál.

Harsányi,
kir. trvszki bír.

4729. tkv.
1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Hegedűs Sándor végrehajtónak Szöllösi Mihály és neje elleni végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék derecskei kir. járásbíróóság területén levő tépei 416. sz. tjkvben A+1652. hrsz. ingatlanra 124 kor., a tépei 436. sztkvben A+1408. hrsz. alatt felvett ingatlanra 344 kor., az A+1241. hrsz. alatt felvett ingatlanra 204 koronában és pedig C. 1. és 3. sorsz. alatt özv. Király Ferenczné és özv. Király Gáborné javára bekebelezett haszonélvezeti jog érintése nélkül a tépei 445. sztkvben A+576. hrsz. alatt felvett ingatlanra 36 koronában és pedig mindezekre a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben és végre a tépei 446. sztkvben A+901. hrsz. alatt felvett ingatlanból végrehajtást szenvedetteket illető 1/3 részre 265 kor 60 fillérben megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltetvén, annak foganatosítására határidőül az **1900. évi június hó 8-ik napjának d. e. 9 órája** Tépe község házához kitűzetett.

Kikiáltási árak a becsárak, azonban az árverésre kített ingatlanok szükség esetében a kikiáltási áron alól el is fognak adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt a kiküldöttnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék, mint tkvi. hatóságnál és Tépe község elöljáróságánál tekinthetők meg.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1900. évi május hó 2-án.

Harsányi,
kir. tszéki bír.

777 sz.
1900 sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék, mint kereskedelmi bíróság 7556/1900. K. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint a Debreczeni Ipar és Kereskedelmi Bank bejársvénytársaság részére 9000 korona kölcsöntőke és járulékai fedezetére, Nyári József és Fia tiszafüredi kereskedő cég által kézi zálogként átadott 99 darab Tisza-füredi Takarékpénztári részvény s azok mellett levő 2—2 darab lejárt, de be nem váltott és 13—13 darab le nem járt szelvény, részvényenként 160 korona és így összesen 15840 koronában meghatározott becsérték kikiáltása mellett **1900. évi június hó 7-én délelőtti 10 órakor** kezdetét veendő és a Debreczeni Ipar- és Kereskedelmi Bank pénztári helyiségében, Piacz-utczán 49. szám alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén a kikiáltási áron alul is, a legtöbbet ígérőknek el fognak adatni.

Debreczen, 1900. május 26.

Török,
bírói kiküldött.

Több mint **50** év óta sikerrel használtatik!

Az eszéki arczenőcs és eszéki SZALVATOR-szappan

eltávolítja a szeplőt, májfoltot és a bőr összes tisztatlanságát.

Valódi csakis a **DIENES J. C.**

Salvator-gyógytárából
Eszéken felsőváros.

1 tégely eszéki arczenőcs ára — kor. 70 fillér
1 drb Salvator-szappan " 1 " 20 "
1 tégely kézi paszta " 1 " 20 "
Lyoni rizspor kis doboz 1 kor., nagy doboz 2 kor.

Figyelmeztetés!

Ezen czikknek mentek minden ártalmas alkatrészeketől és megfelelnek tökéletesen a 71012. sz. B. m. rendeletnek.

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kéretik a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

Főraktár Budapesten:
Török József ur gyógyszerárakban
VI., Király-utczá 12. sz.

Eladó mütölgyfák.

900 szál

tölgyfa, nyárfa, vargafa
s jó minőségű

vágott cser
eladók.

Értekezhetni: III., Honvéd-ut 62.

